

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/32/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200338
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013200338.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 22.01.2013 č. XXX XXX XXXX X o povinnosti vrátiť neprávom vyplatenú sumu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sd/31/2013-57 zo dňa 14. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sd/31/2013-57 zo dňa 14. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 22. januára 2013 č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľovi vrátiť neprávom vyplatený predčasný starobný dôchodok v celkovej sume 4.058,88 EUR podľa § 236 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z.. Uvedenú sumu bol navrhovateľ povinný vrátiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave odôvodnila s poukázaním na postup v konaní a to, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 9So/117/2011 zo dňa 22. augusta 2012 bol zmenený rozsudok tunajšieho súdu č. k.: 2Sd/29/2011-47 zo dňa 4. mája 2011 tak, že bolo zrušené rozhodnutie odporkyne zo dňa 11. novembra 2010 a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. Predmetom preskúmania v konaní vedenom pod sp. zn.: 2Sd/29/2011 bolo rozhodnutie odporkyne zo dňa 11. novembra 2011, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatený predčasný starobný dôchodok v sume 6.001,78 EUR. Najvyšší súd zaviazal sociálnu poisťovňu ústredie v ďalšom konaní opätovne rozhodnúť o povinnosti navrhovateľa vrátiť neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku a v novom rozhodnutí sa zaoberať aj námietkou navrhovateľa týkajúcou sa zodpovednosti zamestnávateľa za nesprávne (neúplné) vyplnenie evidenčného listu dôchodkového poistenia.

Krajský súd podľa § 2501 a nasledujúcich ustanovení O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s predloženým administratívnym spisom a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Po preskúmaní rozhodnutia odporkyne v rozsahu a z dôvodov uvedených v návrhu na preskúmanie súd dospel k záveru, že toto rozhodnutie je v súlade so zákonom, preto podľa §250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením §250l ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní nemal úspech a odporkyňa aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na ustanovenie § 80 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., podľa ktorého sa predčasný starobný dôchodok nevypláca počas obdobia, v ktorom z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti má poistenec nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu alebo nemocenské, ak dočasná pracovná neschopnosť vznikla pred priznaním predčasného starobného dôchodku. Vzhľadom na to, že v období od 8. októbra 2008 do 14. septembra 2009 bol navrhovateľ práceneschopný a poberal nemocenské dávky a túto skutočnosť v žiadosti o dôchodok neuviedol, vyplácaný predčasný starobný dôchodok mu v období od 6. decembra 2008 do 14. septembra 2009 nepatrí.

Krajský súd ďalej dôvodil tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 9So/117/2011 zo dňa 22. augusta 2012, ktorým bol zmenený rozsudok tunajšieho súdu č. k. 2Sd/29/2011-47 zo dňa 4. mája 2011 a zrušené rozhodnutie odporkyne zo dňa 11. novembra 2010 a vec jej vrátená na ďalšie konanie výslovne sociálnej poisťovni uložil povinnosť vyporiadať sa v novom rozhodnutí s námietkou navrhovateľa týkajúcou sa zodpovednosti zamestnávateľa za nesprávne (neúplné) vyplnenie evidenčného listu dôchodkového poistenia. Uviedol, že zodpovednosť zamestnávateľa navrhovateľa nijakým spôsobom nezbaňuje povinnosti uhradiť neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku, keďže jeho zodpovednosť za neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku bola preukázaná v konaniach, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Ďalej ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku na evidenčnom liste dôchodkového poistenia zamestnávateľa TOMARK, s.r.o. zo dňa 5. novembra 2008 (s dátumom vzniku pracovného pomeru 1. decembra 1999) za obdobie od 1. januára 2004 do 5. novembra 2008 opomenul navrhovateľov vtedajší zamestnávateľ TOMARK, s.r.o. uviesť v rubrike „kalendárne dni vylúčiteľných dôb“ za rok 2008 dni poberania nemocenského a náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti za dobu pracovnej neschopnosti, ktorá vznikla 8. októbra 2008 a trvala k dátumu vyhotovenia evidenčného listu dôchodkového poistenia. Podľa zápisnice spísanej podľa § 189 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov dňa 23. marca 2011 Sociálnou poisťovňou, pobočkou v Prešove vo veci zodpovednosti za preplatok na predčasnom starobnom dôchodku, ktorej predmetom je vypočutie mzdovej účtovníčky zamestnávateľa TOMARK, s.r.o., uvedená zamestnankyňa zamestnávateľa TOMARK, s.r.o. opravovala evidenčný list dôchodkového poistenia z dôvodu, že v údajoch za rok 2004 bol nesprávne uvedený počet dní vylúčiteľných dôb. Pri vyhotovovaní nového evidenčného listu dôchodkového poistenia nedopatrením neuviedla dni vylúčiteľných dôb v kalendárnom roku 2008.

Podľa ustanovenia § 231 ods. 1 písm. j/ zákona č. 461/2003 Z.z. zamestnávateľ je povinný uviesť o svojich zamestnancoch evidenciou na účely sociálneho poistenia a predložiť túto evidenciu pobočke do troch dní od uplatnenia nároku na dávku alebo od skončenia pracovného pomeru alebo iného právneho vzťahu k zamestnávateľovi. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., ak fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá plní povinnosti podľa tohto zákona, nesprávne potvrdila skutočnosť rozhodujúcu na nárok na dávku, nárok na jej výplatu alebo jej sumu a v dôsledku toho sa dávka poskytla neprávom alebo vo vyššej sume ako patrila, je povinná nahradiť neprávom vyplatené sumy. Z vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení vyplýva, že

zamestnávateľ TOMARK, s.r.o., je zodpovedný za to, že sa predčasný starobný dôchodok za najvyšším súdom vymedzené obdobie vyplácal neprávom. Táto skutočnosť však nijakým spôsobom neovplyvňuje zodpovednosť navrhovateľa za vyplatenie uvedenej sumy na predčasnom starobnom dôchodku neprávom. Navrhovateľova zodpovednosť bola preukázaná, Najvyšší súd ju považuje za nespornú a námietku dobromyseľnosti navrhovateľa za neopodstatnenú. Zamestnávateľ aj navrhovateľ sú povinní plniť spoločne.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že z predloženého administratívneho spisu je nesporné, že navrhovateľ žiadosťou, ktorá bola napísaná dňa 6. novembra 2008 Sociálnou poisťovňou, pobočkou v Prešove, žiadal o predčasný starobný dôchodok od 6. novembra 2008, ktorú žiadosť podpísal, čo navrhovateľ ani nepopiera. Je rovnako bez akýchkoľvek pochybností, že pod položkou 8 je uvedené 52 týždňové podporné obdobie skončí, skončilo, bez uvedenia údajov vyškrtnuté a rovnako nie sú uvedené žiadne iné skutočnosti vo vzťahu k práceneschopnosti navrhovateľa pred podaním žiadosti o predčasný starobný dôchodok.

Zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v ustanovení § 236 ods. 1 upravuje, že príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila v poskytovanej sume, ak

a/ nesplnil povinnosť uloženú týmto zákonom,

b/ prijmá dávku alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila, alebo

c/ vedome inak spôsobil, že dávka alebo jej časť sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - právo na vrátenie dávky poskytnutej neprávom alebo v nesprávnej sume sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa túto skutočnosť zistila, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa, za ktorý sa dávka vyplatila. Tieto lehoty neplynú počas konania o opravnom prostriedku, počas výkonu rozhodnutia alebo ak sa na úhradu preplatku vykonávajú zrážky z dávky.

Podľa § 237 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení - ak fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá plní povinnosti podľa tohto zákona, nesprávne potvrdila skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku, nárok na jej výplatu alebo jej sumu a v dôsledku toho sa dávka poskytla neprávom alebo vo vyššej sume ako patrila, je povinná nahradiť neprávom vyplatené sumy.

Ak navrhovateľ v návrhu na preskúmanie argumentuje aj právnym názorom Najvyššieho súdu SR, v rozhodnutí zo dňa 22. augusta 2012 sp. zn.: 9So/117/2011 je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ vedel, že je práceneschopný a musel si byť vedomý toho, že mu za prvých desať dní práceneschopnosti trvajúcej od 8. októbra 2008 do 14. septembra 2009 patrí náhrada príjmu, ktorý mu vyplatil zamestnávateľ, a že za zvyšné dni tejto práceneschopnosti má nárok na nemocenské dávky, ktoré vypláca sociálna poisťovňa. Poberanie nemocenských dávok neoznámil ani v lehote podľa § 227 ods. 3 Zákona o sociálnom poistení, a ak tvrdí, že bol v poberaní predčasného starobného dôchodku popri poberaní nemocenských dávok dobromyseľný, aj Najvyšší súd SR toto jeho tvrdenie považoval za účelovú obranu.

V tejto súvislosti je bez akýchkoľvek pochybností, že zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu 6. novembra 2008 v § 67 ods. 1 upravoval, že poistenec, ktorý nie je sporiteľ podľa osobitného predpisu, má nárok na predčasný starobný dôchodok, ak ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie,

a/ bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov,

b/ chýbajú mu najviac dva roky do dovŕšenia dôchodkového veku a

c/ suma predčasného starobného dôchodku je vyššia ako 1,2-násobku sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu.

Tak, ako odporkyňa, aj Najvyšší súd SR v citovanom rozsudku poukázal na ustanovenie § 80 Zákona o sociálnom poistení, z ktorého vyplýva, že predčasný starobný dôchodok sa nevypláca počas obdobia, v

ktorom z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti má poistenec nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu alebo nemocenské, ak dočasná pracovná neschopnosť vznikla pred priznaním predčasného starobného dôchodku.

Zo spisu je bez akýchkoľvek pochybností, čo navrhovateľ nerozporuje, že od 8. októbra 2008 do 14. septembra 2009 mu bola poskytovaná náhrada príjmu za prvých desať dní práceneschopnosti a následne nemocenské dávky, a aj keď navrhovateľ ku dňu 6. novembra 2008 spĺňal podmienky nároku na predčasný starobný dôchodok, vzhľadom na to, že bol práceneschopný pred podaním žiadosti o predčasný starobný dôchodok, nemal nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku a to za obdobie od jeho priznania do skončenia práceneschopnosti, ktorá vznikla pred priznaním predčasného starobného dôchodku, a teda za dobu od 6. novembra 2008 do 14. septembra 2009.

Najvyšší súd súčasne uviedol, že v preskúmanom rozhodnutí sa Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave nezaoberala otázkou zodpovednosti zamestnávateľa za nesprávne, resp. neúplné vyplnenie evidenčného listu, ktorý bol navrhovateľovi vypracovaný k žiadosti o predčasný starobný dôchodok. Najvyšší súd SR uložil odporkyni opätovne rozhodnúť vo veci s prihliadnutím na to, že povinnosť vrátiť neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku možno navrhovateľovi uložiť len za obdobie od 6. novembra 2008 do 14. septembra 2009 a v novom rozhodnutí sa vyporiadať aj s jeho námietkou vo vzťahu k zodpovednosti zamestnávateľa navrhovateľa.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250ja ods. 4 upravuje, že súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že povinnosťou odporkyne v ďalšom konaní bolo prepočítat matematicky výšku preplatku za obdobie od 6. novembra 2008 do 14. septembra 2009 a vyporiadať sa s otázkou zodpovednosti zamestnávateľa navrhovateľa TOMARK, s.r.o., Prešov, ktorý vyplňal evidenčné listy a písomné podklady k jeho žiadosti o predčasný starobný dôchodok a v týchto listinách neuviedol, že navrhovateľ v uvedenej dobe bol práceneschopný. Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že odporkyňa rozhodnutím zo dňa 22. januára 2013 bývalému zamestnávateľovi navrhovateľa TOMARK, s.r.o., Strojnícka 5, Prešov podľa § 237 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskoršieho predpisu uložila povinnosť vrátiť neprávom vyplatenú sumu 4.058,88 EUR na predčasnom starobnom dôchodku zamestnanca K. K., nar. X. S. XXXX, bytom C.. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatovala, že na evidenčnom liste dôchodkového poistenia zo dňa 5. novembra 2008 s dátumom vzniku pracovného pomeru 1. decembra 1999 za obdobie pracovného pomeru zamestnanca K. K. od 1. januára 2004 do 5. novembra 2008 bolo opomenuté uviesť v rubrike „kalendárne dni vylúčiteľných dôb“ za rok 2008 dni poberania nemocenského a náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti za dobu pracovnej neschopnosti, ktorá vznikla 8. októbra 2008 a trvala k dátumu vyhotovenia evidenčného listu dôchodkového poistenia.

Z uvedeného teda vyplýva, že Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave dvoma samostatnými rozhodnutiami uložila rovnakú povinnosť navrhovateľovi a jeho bývalému zamestnávateľovi TOMARK, s.r.o., pretože zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskoršieho predpisu neupravuje zodpovednosť spoločne a nerozdielne na rozdiel od predchádzajúce právneho predpisu zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (§ 110).

Spory o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení rozhodujú krajské sudy ako sudy prvého stupňa podľa § 9 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že odporkyňa pri vydávaní napadnutého rozhodnutia v plnom rozsahu rešpektovala právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn.: 9So/117/2011.

Navrhovateľ v návrhu nenamietal matematický výpočet výšky vzniknutého tzv. preplatku na predčasnom starobnom dôchodku. V súvislosti s námietkami navrhovateľa vo vzťahu k zodpovednosti

zamestnanca sociálnej poisťovne pobočky, ktorý vyplnil žiadosť navrhovateľa o predčasný starobný dôchodok, je treba poukázať na to, že zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení upravuje v § 172 ods. 4, že predmetom dávkového konania je rozhodovanie o dávkach. Podľa § 184 ods. 1 - dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Podľa § 184 ods. 5 - žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačíve určenom Sociálnou poisťovňou. Fyzická osoba uvedená v odseku 1 je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou. Podľa § 184 ods. 7 - Sociálna poisťovňa je povinná spísať žiadosť o dávku aj vtedy, ak sa domnieva, že fyzická osoba uvedená v odseku 1 nespĺňa podmienky nároku na dávku a nároku na jej výplatu alebo ak žiadosť nie je doložená potrebnými dokladmi. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že žiadosť o predčasný starobný dôchodok bola neúplná, a preto nemala byť odporkyňou akceptovaná, nezodpovedá obsahu spisu. Zo žiadosti o predčasný starobný dôchodok vyplýva, že kolónka 8 strany 3 nie je prázdna ale vyčiarknutá, čo bežne sa považuje za údaj neaktuálny. Tým, že navrhovateľ žiadosť o predčasný starobný dôchodok podpísal, súčasne potvrdil aj pravdivosť údajov v nej uvedených tak, ako to vyplýva, z poučenia uvedenom na žiadosti o predčasný starobný dôchodok. Ak si aj navrhovateľ neuvedomil v čase podpísania žiadosti o predčasný starobný dôchodok, že je práceneschopný, nič mu nebránilo v tom, aby túto skutočnosť oznámil organizačnej zložke sociálnej poisťovne dodatočne, čo však neurobil. Navrhovateľ zodpovedá za údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie dávky v predmetnej veci predčasného starobného dôchodku.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, pretože podľa jeho názoru sa objavili nové skutočnosti a nezrovnalosti, pričom navrhol preskúmať všetky podklady, písomnosti a vyjadrenia. Uviedol, že k rozsudku budú priložené ďalšie písomné materiály a to zápisnica pod č. 3Sd/31/13, odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. januára 2013, písomné vyjadrenie navrhovateľa k celému prípadu zo dňa 3. mája 2013, písomný doklad o navrhovateľovej informovanosti o spísaní žiadosti, doklad o zúčtovanej sume, sporná žiadosť spísaná dňa 6. novembra 2008 na pobočke SP.

Následne navrhovateľ opakovane uviedol, že súd sa nezaoberal s predloženými písomnými materiálmi, ako sú sporné zápočtové listy, kde už v roku 2004 a 2008 došlo u zamestnávateľa k značnému pochybeniu, súd nevyhodnotil písomné tlačívo o informovanosti za účelom spísania žiadosti o dôchodok.

Uviedol, že za jeho života neprišiel do rozporu so zákonom.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Podľa jej názoru súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne preskúmal vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Opakovane poukázala na to, že vzhľadom k tomu, že v období od 8. októbra 2008 do 14. septembra 2009 bol navrhovateľ práceneschopný a poberal nemocenské dávky a túto skutočnosť v žiadosti o dôchodok neuviedol, vyplácaný predčasný starobný dôchodok mu v období od 6. novembra 2008 do 14. septembra 2009 nepatrí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky výslovne uložil odporkyni povinnosť vysporiadať sa v novom rozhodnutí s námietkou týkajúcou sa zodpovednosti navrhovateľa týkajúcou sa zodpovednosti zamestnávateľa za nesprávne (neúplné) vyplnenie evidenčného listu dôchodkového poistenia. Zodpovednosť zamestnávateľa nijakým spôsobom nezbavuje navrhovateľa povinnosti uhradiť neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku, keďže jeho zodpovednosť za neprávom vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku bola preukázaná v konaniach, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vyplýva, že zamestnávateľ TOMARK, s.r.o. je zodpovedný za to, že sa predčasný starobný dôchodok za Najvyšším súdom vymedzené obdobie vyplácal neprávom. Táto skutočnosť však nijakým spôsobom neovplyvňuje navrhovateľovu zodpovednosť za vyplatenie uvedenej sumy na predčasnom starobnom dôchodku neprávom. Najvyšší súd Slovenskej republiky námietku navrhovateľa ohľadne dobromyseľnosti považuje za neopodstatnenú.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.